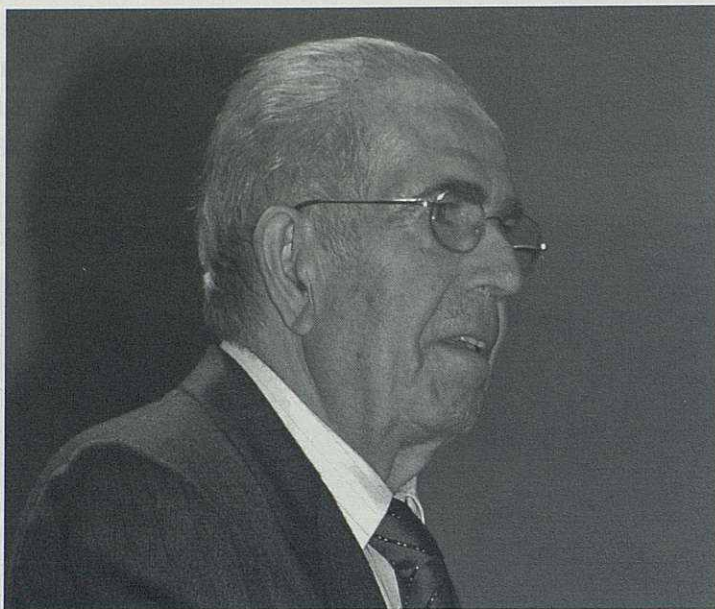

Amb motiu del traspàs d'en Joan Cabot

Recordo una simple vivència personal de fa molts anys:

Eren les vacances escolars del Seminari i jo ja era a casa amb la família. El meu pare no volia que els seus fills restessin inmersos en l'atur estiuc. Jo havia d'acompanyar-lo a regar per indicar-li quan l'aigua arribava al capdavall de cada solc, i havia de trencar l'aigua per regar-ne un altre...

La nit començava a trencar-se, però el nou dia encara no havia esclatat.

Tot d'una les campanes de la Parròquia trenquen el silenci nocturn amb el toc d'oració: l'Angelus. Llavors amb el pare vam alternar la pregària: " L'Angel del Senyor va anunciar a Maria"... Quin marc físic i quin goig interior!

En Joan no ha estat solament un honorable i competent linotipista, sinó molt més:

Has estat el mateix Ronçana vivent per dintre amb sentit d'església i amb humilitat.

Donem-ne gràcies a Déu, i aquests mots siguin també consol pels de casa seva.

I ara, des d'aquesta plana de la revista Ronçana, rebroti afectuosament un record agraït i una pregària per En Joan:

Amb mots de Fe no volem pas dir-te adeu, sinó, "a reveure". Que la visió del Senyor Resuscitat sigui la llum directe i el teu goig. Que Déu t'il·lumini amb la llum eterna.

Dèscansi en pau el bon amic, que també ha trencat l'aigua del curs terrenal, i ara és irrevocablement en mans de Déu...

Mn Joan Vallicrosa

Adéu a un amic

En la mort d'en Joan Cabot i Pañach, aquest darrer 13 d'octubre, amb qui m'he trobat sempre molt a prop de la seva gran personalitat i agraït per la confiança que em dispensava, vull deixar constància de les bones obres que feia i en les que, en part, he tingut la sort de participar-hi.

Abans afegiré que he perdut un bon amic i un company d'activitats, de les moltes que hem compartit els darrers temps, quan encara no es trobava agafat per la malaltia que l'ha vençut.

Ens vam conèixer quan, en representació dels Caps de família de Santa Eulàlia, gestionava, amb èxit, la vinguda d'un servei mèdic a la població, que en aquell temps, no es disposava.

Mes tard, caminant i fent sortides per la comarca amb altres amics, aprofitàvem els caps de setmana per recórrer els indrets més atractius i pintorescos.

A partir d'aquí vaig col·laborar en els Concursos de fotografies en diapositives que va im-

pulsar i dirigir molt acuradament, per passar mes tard a presidir l'Agrupació fotogràfica de la Vall del Tenes a Santa Eulàlia, fins ara, que encara ostentava el càrrec.

Com a directiu de la revista Ronçana, va aconseguir la participació i col·laboració de la majoria d'entitats de la nostra població i de l'entorn, per emetre els seus articles, entre les quals s'hi va afegir, el Casal d'Avis de Santa Eulàlia.

També vaig compartir la concessió de la primera creu de Santa Eulàlia atorgada per l'Ajuntament a Joan Cabot i tres persones més de provada distinció pels seus serveis a la població.

Això només és una breu exposició de les tasques i serveis que jo conec, però n'hi ha moltes altres que realitzava.

S'ha perdut un gran home. Reposi en pau.

Constanci Molas San José